

[Poul Sørensen.]

mulighed for, som det har været i 1½ år, også fremefter at understrege vore politiske synspunkter og ideer stærkere, end hvis det var en mindretalsregering, tinget stod over for.

Baunbak-Jensen: Jeg vil gerne ved denne lejlighed rejse 2 spørgsmål.

For det første vil jeg sige, at folketinget har krav på at få en udtømmende redegørelse fra indenrigsministeren for forløbet af den sag, som er løbende mod lægerne Tvedegaard og Klitgaard Møller i Jystrup ved Ringsted.

Denne besynderlige og til dels uoverskuelige sag har flere udløbere, som mere eller mindre direkte berører alle i landet. Læge Tvedegaard har indført en gavnlig kur mod karlidelser i benene, og dermed har han reddet tusinder fra amputation, men det dyre hormonpræparat, som skal bruges, har læge Tvedegaard ordineret som livsvigtig medicin, hvorved der er givet nedslag i den pris, patienterne betaler.

Hvorfor indkaldte sundhedsstyrelsen ikke læge Tvedegaard til en samtale om sagen i stedet for straks at anlægge sag? Det ville være betryggende, det vil jeg meget stærkt understrege, for alle læger at få klarlagt sundhedsstyrelsens fremgangsmåde i sådanne tilfælde. Kunne politisagen ikke være undgået? Og er den højtærede justitsminister nået til ende med en undersøgelse af de fejl, politiet har begået under den udsøggen af læge Tvedegaards patienter, som har fundet sted?

Jeg beder den højtærede indenrigsminister om en redegørelse for hele denne sags forløb. Jeg beder ministeren om at sprede den tåge, som af uforklarlige årsager har lagt sig over hele Tvedegaardsagen og over sundhedsstyrelsens rolle i den.

Som en udløber af denne sag melder sig det store spørgsmål om medicinprisernes størrelse — det er tidligere berørt i det høje ting. Jeg vil understrege, at den medicinske specialitet, som Jystruplægerne har ordineret, har kostet ca. 32 kr., medens et tilsvarende apoteksfremstillet lægemiddel kan købes for 6 kr. 25 øre. I apotekerloven siges, at sundhedsstyrelsen skal føre kontrol med de medicinske specialiteters sammen-

sætning, pris o. s. v. Hvorfor er der ikke nu næsten 4 år efter apotekerlovens ikrafttræden etableret en passende balance mellem fabriks-, apoteker- og forbrugerinteresser? Det er en dyr sag for sygekasser og patienter, hvis ikke apotekerloven har den tilsigtede virkning på medicinen. Jeg er af den opfattelse, at Tvedegaardsagen kunne være undgået, hvis apotekerloven var blevet fulgt helt.

Jeg vil derefter gerne tage fat på et andet spørgsmål, som jeg mener det nødvendigt at henlede det høje tings opmærksomhed på, nemlig forholdene vedrørende vort sindssygevæsen. Det ærede medlem hr. Gottschalck-Hansen var inde på det under behandlingen af lovforslaget om åndssvageforsorgen. Jeg vil gerne ved denne lejlighed uddybe synspunkterne omkring dette felt lidt stærkere, end det måske almindeligvis er tilfældet.

Bevillingerne til sindssygevæsenet har bortset fra enkelte år været alt for små og ikke svarende til det forøgede patienttal og den videnskabelige udvikling inden for psykiatrien. Danmark har derfor mindre hospitalsplads pr. indbygger end de fleste andre kulturlande, vi kan sammenligne os med. I Sverige og England råder man over dobbelt så stor plads pr. indbygger på psykiatriske hospitaler. På det sidst oprettede hospital i Brønderslev råder man over ca. 30 m² gulvareal pr. patient. På en række af de gamle hospitaler er der 3 gange så lidt gulvplads pr. patient. Det er sørgeligt at se, at man på visse hospitaler er nødt til at have op imod 30 patienter på samme stue med kun ca. 40 cm mellem sengene. Tilmed er der tale om sindslidende mennesker, hvis tilstand er meget forskellig. Her er helbredelsesmulighederne meget ringere, end de kunne være under bedre pladsforhold.

Jeg vil gerne tilføje, at kun få mennesker, som ser disse forhold, vil fastholde, at vi kan spare beløb til bygning af nye hospitaler eller modernisering af de gamle. Der er brugt penge hertil, og der er også af finansudvalget stillet beløb til rådighed, men efter min mening absolut for få og for spredte beløb.

Indenrigsministeren nedsatte i 1952 en kommission, der skulle undersøge behovet for psykiatriske hospitaler. Den afgav betænkning i november 1956, og heraf frem-